

ר"ע מברטנורה

מסכת ראש השנה, פרק ד' משנה ב'

ועוד זאת היתה
ירושלים. ממתיחין חסורי
מחסרא והכי קתני, צירושלים
היו תוקעין בכל העיר כל זמן
שצ"ד יושבים במקדש, שצ"ד
יושצין עד ששה שעות ציוס.
וציננה לא היו תוקעין בכל
העיר אלא צפני צ"ד. ועוד

וועוד זאת היתה ירושלים
יתרה על יבנה, שכל עיר
שהיא רואה ושומעת וקרובה
ויכולה לבוא, תוקעין. וביבנה לא
היו תוקעין אלא בבית דין בלבד:

זאת הייתה ירושלים יתירה על יבנה כו': כל עיר שהיא רואה. ירושלים. פרט ליושצת צנחה
שאע"פ שהייתה קרובה לא היו תוקעין צה: ושומעת. פרט ליושצת צראש ההר: וקרובה.
פרט ליושצת חוץ לחמוס: ויכולה לבא. פרט למפסיק לה נהר:

תפארת ישראל - יכין

ועוד זאת משום דלעיל קאמר דבירושלים תקעו בכל העיר בזמן ב"ד כסי' א',
וביבנה לאחר תקנה לא תקעו רק בפני ב"ד כסי' ג', להכי קאמר הכא ועוד
זאת וכו': ירושלים בעודה בבנינה: על יבנה לאחר תקנה: רואה את ירושלים, פרט
ליושבת בעמק סמוך להעיר, ששומעת קול תקיעות העיר אבל אינה רואה את
העיר: ושומעת שגם שומעת הברת קול תקיעת ירושלים, פרט ליושבת בהר
רחוק מהעיר, שיכולה לראות אבל לא לשמוע: וקרובה פרט חוץ לתחום: ויכולה
לבא פרט למפסיק לה נהר: תוקעין בזמן שב"ד יושבין, וטעם ההיתר, מדאיכא
תרתין, ב"ד ומקדש, כלעיל: בב"ד בלבד ר"ל לפני ב"ד, כדי שיזהירוהו שלא יוציאו
לר"ה, ולא במקום שרואה או שומעת וכו' ואפילו יש שם ג"כ ב"ד סמוכין, ודו"ק:

